

Novéna k Donu Boskovi

22. ledna

„Jako pokrm živí a udržuje tělo, podobně pobožnosti sytí duši a činí ji odolnou proti pokušením.
[...]

Drazí synové, dbejme velice svědomitě, abychom nikdy nezanedbali rozjímání, duchovní četbu, každodenní návštěvu Nejsvětější svátosti, týdenní svátost smíření, časté a vroucí svaté přijímání, modlitbu růžence Panny Marie, malý sebezápor v pátek a podobně. I když se žádný z těchto úkonů nezdá sám o sobě tak nezbytný, přece vydatně pomáhá k náročné výstavbě naší dokonalosti a spásy. Jestliže chceš růst a stát se v Božích očích veliký, radí svatý Augustin, začni od nejmenších věcí.“
(Z dopisu Jana Boska salesiánům, asi z roku 1874)

Svatý Jane Bosco,

**vroucně jsi miloval svátostného Ježíše
a horlivě jsi doporučoval účast na mši svaté
a návštěvy Nejsvětější svátosti.**

Pros za nás,

**abychom v eucharistii často čerpali Ježíšovu bezpodmínečnou lásku
a předávali ji našim bližním.**

23. ledna

V devíti letech měl malý Jeník zvláštní sen. Jistě ho znáte, nebo si ho celý přečtete v životopise Dona Boska. Ve druhé části snu se Jeník brání nádherně oděnému muži, protože úkol, který po něm onen muž chce, se mu zdá nemožný. Vždyť Jeník mnoho věcí nezná a neumí!

A právě v tu chvíli od onoho vznešeného pána dostává učitelku: PANNU MARIÍ. Vnímá ji jako vznešenou paní v slunečně zářivém plášti...

Všimla si, jak jsem zmatený a bezradný. Pokynula mi, abych se k ní přiblížil, a vzala mě za ruku.

„Dívej se!“ řekla. V tu chvíli se místo chlapců objevilo mnoho koz, psů, koček, medvědů a jiných zvířat. „Zde je tvoje místo, zde musíš pracovat. Buď POKORNÝ, STATEČNÝ A SILNÝ. ... Přijde doba, kdy všechno pochopíš.“

Svatý Jane Bosco,

**něžně jsi miloval Pannu Marii Pomocnici,
která ti byla po celý život matkou a učitelkou.**

Pros za nás,

**abychom ji i my považovali za naši maminku a učitelku
a abychom jí s důvěrou svěřovali všechno naše podnikání.**

24. ledna

Úryvek z dopisu Jana Boska papeži Piu IX. Vyjadřuje v něm solidaritu s papežem během vzpoury v okolí Říma, mluví o úsilí svém i ostatních kněží, jak ochránit mladé lidi před bezbožností, vyslovuje též pesimistické předpovědi ohledně papežského státu.

V Turíně 9. listopadu 1859

Svatý Otče,

velmi úzkostlivě jsem hledal vhodný způsob, jak Vaší Svatosti doručit tento dopis, abych mohl s úctou požádat o Vaše požehnání v současných souženích. Zároveň Vás chci, Vaše Svatosti, ujistit o naší synovské oddanosti Vaší Svatosti jako nástupci svatého Petra a vikáři Ježíše Krista, jako nejvyššímu pastýři v Církvi. [...]

Ale prohnáný tisk, hrozby a sliby těch, kteří vládnu, mnohé lidi svedly na scestí. Mnozí znejistili, nebo se skrývají, a to znamená, že počet odvážných katolíků se rapidně snížil. [...] Navzdory tomu jsme dělali a děláme vše, co jen se dá, jen abychom zmenšili následky zla. [...]

Šíříme dobré knihy a noviny, organizujeme duchovní cvičení, posvátná třídění, novény, vyučujeme katechismus – vždy s cílem vštípit základy naší katolické víry a úctu k nejvyššímu představiteli křesťanů. [...]

Vaší Svatosti oddaný, milující a vděčný syn, kněz Jan Bosco

Svatý Jane Bosco,

**Synovskou láskou jsi miloval církev a papeže,
jehož autoritu jsi vytrvale hájil a důsledně prosazoval.**

**Pros za nás,
abychom milovali církev jako svou matku
a ctili a milovali v Kristově zástupci samého Ježíše.**

25. ledna

Don Bosco byl jen člověk a jeho síly měly své hranice. Jeho zdravotní stav se po několika měsících intenzivního působení pro jeho chlapce nápadně zhoršoval. Všimla si toho i markýza Barolová, v jejichž dobročinných ústavech byl Don Bosco zaměstnán. Zavolala si ho a dávala mu do rukou plat za osm roků (!) a požadovala, aby se jel někam na delší dobu zotavit. Don Bosco měl pocit, že celý rozhovor je pokusem o zastavení činnosti mezi hochy a odmítl. Nicméně kolaps na sebe nenechal dlouho čekat, ačkoli Don Bosco měl teprve 31 let. První červencovou neděli roku 1846 se silně rozkašlal a začal chrlit krev. Vše nasvědčovalo tomu, že se přiblížil konec jeho života.

Po leženích a dílnách se rozkřiklo, že umírá. Byla to pravda. Don Bosco se pohyboval 8 dní mezi životem a smrtí. Turínští chlapci, kterým se věnoval, nechtěli ztratit přítele, kněze, který je měl opravdu rád, a rozhodli se za něj bojovat modlitbou a postem, jen aby mu od Boha vyprosili uzdravení. Bůh jejich prosby vyslyšel.

Když po dvou měsících vyšel Don Bosco mezi své chlapce, radostně ho přivítali. A tehdy jim řekl: „Za svůj život vděčím vám. Ujist'ují vás, že od nynějška bude patřit výhradně vám.“ Stejně závažná slova pronesl v roce 1888, tedy po následujících 42 letech života pro mladé: „Vzkažte mým hochům, že je všechny očekávám v nebi.“

**Svatý Jane Bosco,
dal jsi nám příklad obětavosti pro spásu mládeže,
kterou jsi učil a vychovával jako laskavý otec.
Pros za nás, abychom mladé lidi, které nám Bůh svěřuje,
milovali svatou a velkodušnou láskou,
a tak jim usnadňovali následovat Krista.**

26. ledna

Ze salesiánských Stanov, článek 2: Povaha a poslání naší Společnosti
My, salesiáni Dona Boska (SDB), tvoříme společenství pokřtěných, kteří chtějí – poslušni hlasu Ducha – uskutečňovat specifickým způsobem řeholního života apoštolátní program svého zakladatele: být v Církvi znamením a nositeli Boží lásky mladým, zvláště těm nejchudším. V naplňování tohoto poslání nalézáme cestu svého posvěcení.

**Svatý Jane Bosco,
založil jsi Salesiánskou společnost (=SDB)
a Společnost Dcer Panny Marie Pomocnice (=FMA),
aby pokračovaly ve tvém apoštolátu všude,
kam je volá Bůh.
Vyprošuj členům a členkám těchto řeholních rodin,
aby byli plní tvého ducha
a věrně následovali tvé ctnosti.**

27. ledna

Turín, 24. září 1862. Jan Bosco píše rytíři Ugo Grimaldimu, dobrodinci a příteli. V dopise hovoří o lístcích do loterie a jako duchovní průvodce svého přítele připojuje některá rady.

Drahý v Pánu,
Milost našeho Pána Ježíše Krista ať je s námi všemi! Už dříve jsem dostal dva dopisy, které jste mi ve své dobrotě zaslal. Neodpověděl jsem Vám, protože jsem nevěděl, kde se budete zdržovat. Připojuji červený lístek, vlastně lístky dva, abyste mohl získat dvě odměny. Lístky, které jsem Vám poslal, nebyly určeny na prodej, ale pro Vás, abyste tak mohl pomoci chudému Donu Boskovi, a abyste mohl poskytnout chléb jeho chudým chlapcům.

Pokud se mohu vrátit k Vašemu prvnímu dopisu, tak velice obdivuji nadšení Vašeho srdce slepě následovat rady tak ubohého kněze, jakým jsem právě já. Jistě to bude pro nás oba náročné, ale

zkusme to. Ptal jste se, co máte dělat, abyste se mohl vydat na cestu, která vám umožní odpoutat se od světa, a jakým způsobem spojit svoje srdce s Pánem, abyste si natrvalo zamiloval ctnost.

Odpověď:

Tento nádherný účinek dosáhnete dobrou vůlí a pomocí Boží milosti. Aby se Vám to podařilo, musíte se snažit poznat krásu ctnosti a radosti, kterou prožívá ten, kdo směřuje k Bohu. Pokládejte věci tohoto světa za bezvýznamné. Ony nám nemohou poskytnout ani to nejmenší potěšení. Jen se zamyslete nad svými cestami, co jste viděl, z čeho jste se těšil, co jste četl, pozoroval, a porovnejte to s radostí, kterou člověk cítí, když přistoupí k svátostem. Zjistíte, že ta první radost je ničím, ta druhá vším.

A když jsme vymezili základnu, tak můžeme přistoupit k praxi.

1. každé ráno mše svatá a rozjímání,
2. po obědě krátká duchovní četba,
3. každou neděli účast na kázání a požehnání Nejsvětější svátostí,
4. ...

„Pomalou, nestíhám!“ – křičíte. Máte pravdu. Začněte uskutečňovat to, co jsem Vám narychlo sepsal, a pokud udržíte se mnou krok, s Boží pomocí Vás dovedu do třetího nebe. Až přijдете do Turína, tak si popovídáme o trošku větších plánech. Mezitím se za mne neustále modlete. Z celého srdce Vám od Pána, od kterého pochází každé dobro, vyprošuji požehnání a zůstávám Vaším služebníkem a přítelem.

Kněz Jan Bosco

Svatý Jane Bosco,

**založil jsi Sdružení salesiánských spolupracovníků (=ACS),
kteří ve tvém duchu zdokonalují prostředí,
ve kterém žijí.**

**Vyprošuj těmto „salesiánům ve světě“,
aby byli osvědčenými vzory křesťanských ctností
a oporou tvého díla.**

28. ledna

Z pokynů (celkem jich je dvacet) svatého Jana Boska první misionářům. Byly předány 11. listopadu 1875 při rozloučení v chrámu Panny Marie Pomocnice, odkud odjížděli do Argentiny.

Hledejte duše, nikoli peníze, pocty nebo hodnosti.

Jednejte se všemi láskyplně a s vybranou zdvořilostí [...].

Zvláštní péči věnujte nemocným, dětem, starým a chudým, pak vám Bůh bude žehnat a lidé vás budou mít rádi. Varujte se zahálky a sporů. Buďte velmi střídmi v jídle, v pití a v odpočívání.

Ve sporných záležitostech, než se rozhodnete, vyslechněte obě strany.

Hochům doporučujte, aby se často zpovídali a přijímali svátost oltářní.

Když se namáháte a trpíte, nezapomínejte, že je pro nás v nebi připravena velká odměna.

**Svatý Jane Bosco,
proslavil ses horlivostí pro misie.
Posílal jsi salesiány a salesiánky do celého světa,
aby hlásali radostnou zvěst lidem,
kteří neznali Krista.
Vyprošuj nám,
abychom upevňovali svou vlastní spásu
úsilím o spásu našich bližních.**

29. ledna

V noci z 9. na 10. září roku 1881 měl Don Bosco celou noc sen. Bylo to v domě noviciátu v San Benigno Canavese. Jedná se o tzv. „Sen o desíti diamantech“. Je určen salesiánům (DB: „K poučení Zbožné společnosti salesiánské. Část první: Jaká má být; část druhá: do jakého nebezpečí by se mohla dostat“), proto přinášíme pouze krátký úryvek.

Don Bosco ve snu uviděl muže, jehož šat vydával oslnivou záři. Vlastně to zářilo deset diamantů, mimořádně velikých a lesklých. Don Bosco píše:

... Tři diamanty byly na prsou. Jeden měl nápis VÍRA, druhý NADĚJE, ten na srdci LÁSKA. Čtvrtý diamant byl na pravém rameni a měl nápis PRACOVITOST, pátý byl na levém rameni a byl nadepsán SEBEOVLÁDÁNÍ. Dalších pět diamantů bylo na druhé straně pláště a byly takto uspořádány: Jeden byl větší a více se leskl, ten byl jakoby středem obdélníku a měl nápis POSLUŠNOST. V rohu nahoře napravo se četlo: SLIB CHUDOBY, dole ODMĚNA. Na levé straně nahoře stálo: SLIB ČISTOTY. Tento diamant vydával ze sebe zvláštní světlo. Kdo se na něj díval, cítil se přitahován jakoby magnetem. Pod ním dole stálo PŮST. Paprsky všech těchto čtyř diamantů směřovaly k prostřednímu diamantu. Ze všech těch briliantů vycházely paprsky na způsob plamének a na každém byl nápis.

**Svatý Jane Bosco, vštěpoval jsi příkladem i slovem mravní čistotu,
která umožňuje vidět vnitřním zrakem Boha.
Vyprošuj nám,
abychom uměli pěstovat tuto ctnost pracovitostí,
ovládáním smyslů, tužeb a představitosti,
láskou k Neposkvrněné a k Nejsvětějšímu Srdci Páně
a šířením osvobozující radosti
čistého srdce mezi mládeží.**

30. ledna

Jednoho dne byl Don Bosco pozván do jedné vesnice na třídní duchovní obnovu před svátkem Panny Marie Nanebevzaté. V kraji už tři měsíce nepršelo a všechno usychalo.

V prvním kázání Don Bosco prohlásil: „Jestliže se během těchto tří dní smíříte s Bohem dobrou zpovědí a na svátek Panny Marie všichni přistoupíte ke svatému přijímání, slibuji vám jménem Boží Matky, že vám vydatný déšť zachrání úrodu.“

Vesničané odpověděli vírou a předpověď vzbudila zájem i v okolních vesnicích. Nastal svátek. Obloha byla jasná jako o všech předešlých dnech.

Máme zde svědectví dona Aloise Porty: „Šel jsem s na odpolední pobožnost s markýzem Fassatim. Od jeho paláce se šlo ke kostelu asi 10 minut. Než jsme došli do sakristie, byli jsme oba propoceni od pražícího slunce. „Tentokrát bych nechtěl být ve vaší kůži, Done Bosco.“, řekl markýz. „Slíbil jste déšť a pálí slunce.“ Don Bosco si oblékl rochetu a vystoupil na kazatelnu. Když se pomodlil, začalo se mračit. Mluvil několik minut a zahřmělo. Vzápětí se spustil liják. Don Bosco přestal kázat. Jednak by jej lidé neslyšeli kvůli dešti, který prudce narážel na zdi a okna, jednak nemohl mluvit kvůli dojetí. Nezáviděníhodná situace v něm vybičovala silné napětí. Pokračoval, až se všichni uklidnili. Děkoval Panně Marii za vyslyšení.

Svatý Jane Bosco,

nebyl jsi lhostejný k lidské bídě,

odstraňoval jsi ji soucitným srdcem a účinnou pomocí.

Pomáhej nám, abychom v důvěře v Boží pomoc a s nasazením vlastních sil spolupracovali na budování srdečnějších vztahů mezi námi.